

**DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET ARRONDISSEMENT KORTRIJK,
PROVINCIE WEST-VLAANDEREN, DERDE KAMER MET EEN RECHTER,
RECHTSPREKEND IN BURGERLIJKE ZAKEN.**

In de zaak 04/225/A (a7z)

**DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR
BIJ HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP
VAN DE AFDELING RUIMTELIJKE ORDENING VOOR DE
PROVINCIE WEST-VLAANDEREN,**

- met kantoren gevestigd te 8000 Brugge, Werkhuisstraat 9,
- EISER -
- vertegenwoordigd door en pleitend meester Nick De Wint loco
meester Bart Bronders, beiden advocaat te 8400 Oostende,
Archimedesstraat 7, (ref.: 522/438-8790/BB/PL/KV),

tegen :

1.

- geboren te
- overleden te
- destijds wonende te
- EERSTE VERWEERDER -
- voor wie thans het geding hervat wordt door
 - a)
 - geboren te
 - wonende te
 - b)
 - geboren te
 - wonende te
 - c)
 - geboren te
 - wonende voorheen te
 - thans te
- VRIJWILLIG GEDINGHERVATTENDE PARTIJEN
- vertegenwoordigd door en pleitend meester Kathleen Segers,
advocaat te 8790 Waregem, Felix Verhaeghestraat 5, (ref.:
2008/1915),

2.

- geboren te
- wonende te
- TWEEDE VERWEERDER -
- vertegenwoordigd door en pleitend meester Dirk Van de Sijpe,
advocaat te 8500 Kortrijk, Doorniksewijk 66, (ref.: 11845/2DV),

Gelet op de artikelen 2 en volgende van de taalwet van 15 juni 1935.

Bij tussenvonnissen van 31 maart 2009 van deze rechtbank werd geoordeeld dat alvorens nader te oordelen de vordering voor advies diende te worden voorgelegd aan de Hoge Raad voor het herstelbeleid.

natuurgebied, en er derhalve een instandhoudingsmisdrijf voorligt dat strafbaar is. Wat de gestapelde bouwmaterialen betreft, baseert eiser zich op een gewoontemisdrijf. Hij volhardt in een hersteltermijn van 2 maanden, nu verweerders voldoende tijd hadden om het nodige te doen.

Wat de gevorderde schadevergoeding van 50.000,00 euro betreft voor morele schade, is eiser van oordeel dat het gaat om een vordering volledig vreemd aan het hoofdgeschil in stedenbouwkundig herstel. De vordering is onontvankelijk minstens ongegrond.

Wat de rechtsplegingsvergoeding lastens eiser betreft, vordert hij dat een prejudiciële vraag zou worden gesteld aan het Grondwettelijk Hof.

2. Tweede verweerder is van oordeel dat opdat er sprake zou zijn van een strafbare instandhouding als grondslag voor de herstellvordering, er een strafbare gedraging dient te bestaan in hoofde van degene tegen wie de vordering wordt gesteld. Tweede verweerder is niet schuldig aan de oprichting van het houten chalet. Hij gedraagt zich wat de instandhouding betreft naar de wijsheid van de rechtbank. Ten gronde is tweede verweerder van oordeel dat de herstelmaatregel kennelijk onredelijk is. Tweede verweerder heeft deze onvergunde toestand niet geschapen en hij gebruikt de eigendom niet op een manier die schadelijk is voor de planologische bestemming. Het Parket van de Procureur des Konings heeft tot tweemaal toe besloten om de bouwovertradingen niet te vervolgen en geen herstellvordering langs strafrechtelijke weg aanhangig te maken en wel om duidelijke opportuniteitsredenen namelijk het volstrekt gebrek aan maatschappelijk nut van vervolging. Ook de lokale besturen vonden dat er geen enkele nood is aan herstel in de oorspronkelijke toestand. Er is geen hinder voor de omwonenden of belanghebbenden.

Er is ook sprake van een lang termijnsverloop. De vordering werd pas ingesteld in 2004, zijnde 32 jaar na de oprichting van het houten chalet en 15 jaar na het indienen van de oorspronkelijke herstellvordering, die geen betrekking had op dit chalet. Het niet eensluidend advies van de Hoge Raad voor het herstelbeleid adviseert de herstellvordering niet toe te kennen. Tweede verweerder volhardt in zijn argumentatie dat de redelijke termijn is overschreden. De draagwijdte van het arrest "Hamer" uitgesproken door het Europees Hof voor de rechten van de mens op 27 november 2007 is wel degelijk van belang.

Er moet minstens ook een onderscheid worden gemaakt over de verschillende constructies die het voorwerp zijn van eisers vordering. Wat de houten chalet betreft, is er voor de afbraak geen enkele redelijke grondslag. Wat de allerhande bouwmaterialen betreft die nog op het terrein zouden aanwezig zijn, betwist tweede verweerder de voorstelling van zaken. Uit de voorgelegde foto's blijkt niet dat het zou gaan om het stapelen van bouwmaterialen. Er is evenmin een gewoontemisdrijf aangetoond. Eiser is ook niet concreet in zijn beschrijving van "allerhande bouwmaterialen". De "opbouwchalet" bestaat niet meer zodat de afbraak hiervan niet kan worden gevorderd. Tweede verweerder is van oordeel dat de hersteltermijn dient te worden uitgebreid tot 18 maanden. Aangezien eiser zijn verzoek tot uitvoerbaarheid bij voorraad niet motiveert kan dit niet worden toegekend.

Bij tegenvordering vordert tweede verweerder een schadevergoeding van 25.000,00 euro gelet op de onredelijk lange termijn vooraleer de herstellvordering werd ingesteld. Tweede verweerder is van oordeel eiser als Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur geen recht heeft op een rechtsplegingsvergoeding.

3. De vrijwillig gedinghervattende partijen sluiten zich volledig aan bij de argumentatie van tweede verweerder. Zij vorderen eveneens een schadevergoeding van 25.000,00 euro als morele schade wegens overschrijding van de redelijke termijn.

2. Beoordeling

2.1. Eiser ent zijn herstellvordering op het instandhoudingsmisdrijf van een wederrechtelijke constructie in ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Vooreerst merkt de rechtbank op dat tweede verweerder als eigenaar van het kwestieuze onroerend goed, de onvergunde toestand niet heeft geschapen maar de dader van het instandhoudingsmisdrijf in ruimtelijk kwetsbaar gebied is niet noodzakelijk dezelfde als degene die de illegale handeling heeft uitgevoerd of voortgezet.

Aangezien het gaat om een instandhouding in ruimtelijk kwetsbaar gebied, zijnde natuurgebied, kan tweede verweerder in rechte worden aangesproken als dader van een instandhoudingsmisdrijf dat nog steeds strafbaar is.

2.2. Wat de gevorderde herstelmaatregel betreft, is het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid inderdaad niet bindend maar wel adviserend.

Eiser heeft gekozen voor het herstel in de vorige toestand als maatregel. Vraag blijft of de gevorderde herstelmaatregel al dan niet kennelijk onredelijk is.

Naar aanleiding van de opmerking van de Hoge Raad voor het herstelbeleid dat eiser zijn vordering diende te actualiseren, heeft eiser een plaatsbezoek georganiseerd op 1 september 2010 (cfr. stuk 48) en foto's genomen.

→ De herstelmaatregel beoogt onder andere de verwijdering van opgestapelde bouwmaterialen. De door eiser bijgebrachte foto's naar aanleiding van het laatste plaatsbezoek bewijzen geen opstapeling van bouwmaterialen, zodat de verwijdering hiervan ook niet kan worden bevolen en de vordering op dit punt zonder voorwerp is.

→ Ook met betrekking tot de opbouwchalet liggen – naar het oordeel van deze rechtbank – onvoldoende bewijzen voor. Eiser spreekt in zijn proces-verbaal nog van aanwezige fundamenten en het bestaan van een muur van 50 cm hoogte. De rechtbank kan dit niet afleiden uit de bijgebrachte foto's. Dit aspect van de vordering is eveneens ongegrond.

9 Wat de verwijdering van de houten chalet betreft, is deze rechtbank van oordeel dat de maatregel onredelijk is in verhouding tot het onredelijke tijdsverloop. De rechtsvordering werd voor deze rechtbank ingesteld op 28 januari 2004 terwijl het eerste proces-verbaal van vaststelling dateert van 22 februari 1989 en waaruit blijkt dat de U-vormige chalet blijkbaar in 1972 werd opgericht. In het licht van een snelle en adequate berechting, is het niet aannemelijk dat eiser – ondanks reeds een voorgaande seponering van het Parket met als motivering de overschrijding van de redelijke termijn in 2003 - toch nog een burgerlijke vordering inleidt zonder enige motivering omtrent het lange tijdsverloop. Onafhankelijk de beoordeling inzake het arrest Hamer en de vraag of de redelijke termijn al dan niet werd overschreden, is deze rechtbank van oordeel dat iedere burger recht heeft op een adequate berechting en kan de eigen inertie van eiser niet worden beloond en is de vordering ongegrond.

Het argument dat verweerders zelf de mogelijkheid hadden de zaak te activeren bij toepassing van artikel 747 Ger.W. gaat niet op aangezien eiser zelf veel te lang heeft gewacht alvorens een herstellvordering te formuleren.

De vordering is ongegrond.

2.3. Omtrent de door verweerders gevorderde schadevergoeding van 25.000,00 euro wegens de overschrijding van de onredelijke termijn, is de tegenvordering ongegrond. Verweerders bewijzen niet dat zij door het uitblijven van de procedure schade hebben geleden.

2.4. Wat de kosten van het geding betreft, is deze rechtbank van oordeel dat ieder van de partijen hun eigen kosten van het geding dient te dragen aangezien zowel hoofd- als tegenvordering als ongegrond werden afgewezen.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Wijzende op tegenspraak;

Verleent akte van de hervatting van het geding door _____, _____ en
voor wijlen _____ overleden te _____;

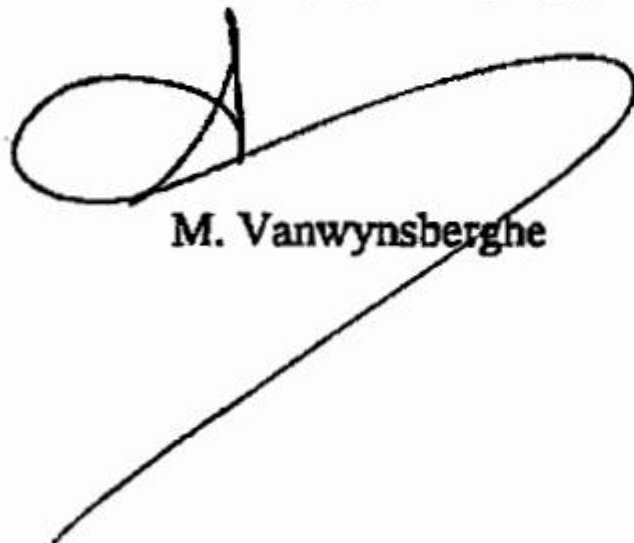
Verklaart de hoofdvordering van eiser toelaatbaar doch ongegrond;

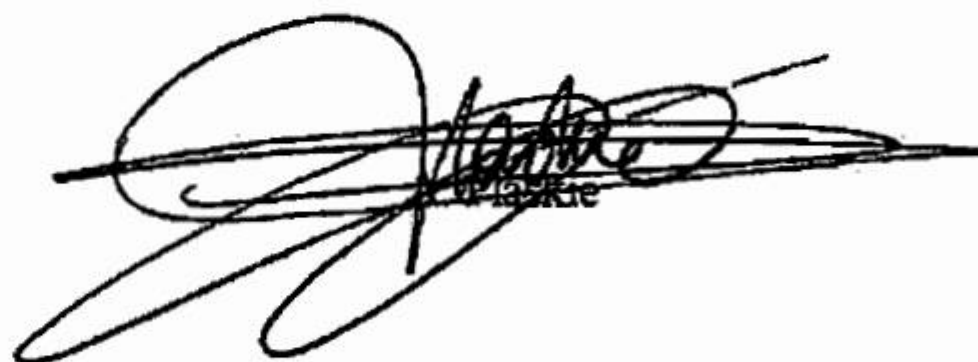
Verklaart de tegenvordering van _____, _____ en
, toelaatbaar doch ongegrond;

Veroordeelt elk van de partijen tot hun eigen kosten van het geding;

Aldus gevonnist en uitgesproken in het gerechtsgebouw te Kortrijk in openbare terechtzitting van
EENENTWINTIG FEBRUARI TWEEDUIZEND EN TWAALF.

Aanwezig: A. Plaskie, alleenzetelend rechter,
M. Vanwynsberghe, griffier.

M. Vanwynsberghe

A. Plaskie